

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **M. CH.**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 1 T 203/2007, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2009 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvineného, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, z 21. mája 2009, sp. zn. 2 To 10/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. CH.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné bol obžalovaný **M. CH.** uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že:

Dňa 2. septembra 2007 v čase o 15.20 hod. viedol v obci D. N. C., okres S., osobné motorové vozidlo značky Sangyong, ev. č. H., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou ODI Humenné, kde pri kontrole predložil doklady potrebné na vedenie vozidla, pričom mu bola uložená bloková pokuta vo výške 2 000 Sk za porušenie pravidiel cestnej premávky a následne pri zápise priestupku do evidenčnej karty vodiča bolo zistené, že obvinený viedol motorové vozidlo v čase zákazu činnosti, ktorý mu uložil ODI Humenné rozhodnutím o priestupku sp. zn. ORP-P-311/DI-3-2007, na dobu 2 mesiacov, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 1. augusta 2007.

Za to mu podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4, § 56 ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 15 000 Sk.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 30-tich mesiacov.

Na podklade odvolania prokurátora Krajský súd v Prešove rozsudkom z 21. mája 2009, sp. zn. 2 To 10/2009, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. § 348 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného M. CH.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote, prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený M. CH.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že konaním odvolacieho súdu došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu. Poukázal na to, že ako obvinený mal v priebehu celého trestného konania právo zvoliť si obhajcu, ktorý by ho zastupoval. Toto právo mu bolo upreté už postupom súdu prvého stupňa. Obvinený svoju neúčast' pred odvolacím súdom riadne ospravedlnil dokladom o dlhodobej práceneschopnosti faxom dňa 26. marca 2009, táto trvala ešte aj v čase, keď odvolací súd o odvolaniach meritórne rozhodol. Zároveň uviedol, že trvá na svojej účasti na verejnom zasadnutí. Obvinený teda nemal možnosť obhajovať sa sám pred súdom a bolo porušené aj jeho formálne právo na obhajobu, keďže zvolený obhajca faxovým podaním zo dňa 19. mája 2009 zaslal odvolaciemu súdu oznámenie o prevzatí obhajoby a zároveň riadne ospravedlnil neúčast' svoju aj obvineného, z dôvodu trvajúcej práceneschopnosti. Predložil dovolaciemu súdu kópiu podania na odvolací súd o výpis z telefónnych hovorov z advokátskej kancelárie na faxové číslo krajského súdu.

Na základe uvedených skutočností preto odvolací súd jednak nemal podmienky na to, aby vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného, resp. jeho obhajcu a tiež zásadným spôsobom porušil jeho právo obhajovať sa pred odvolacím súdom osobne alebo prostredníctvom obhajcu. V tomto postupe súdov vidí obvinený naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por.

V ďalších námietkach obvinený uviedol, že po vyhlásení prvostupňového rozsudku nebol riadne poučený podľa § 309 Tr. por. o možnosti podať opravný prostriedok a kedy mu začína plynúť lehota na jeho podanie. Poukázal pritom na znenie zápisnice z hlavného pojednávania. V ustanovení § 310 Tr. por. je dokonca stanovené, že prvostupňový súd musí poučiť procesné strany doslovným znením ustanovenia § 309. Tr. por. Ak sa teda obvinený riadil nesprávnym poučením zo strany sudcu, nemohlo byť jeho odvolanie odvolacím súdom zamietnuté ako oneskorene podané. V tomto postupe prvostupňového súdu ako aj odvolacieho súdu vidí naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por.

Obvinený M. CH. preto navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v uvedených smeroch v jeho neprospech, zrušil rozsudok krajského súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec tomuto súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. odložil obvinenému nástup výkonu uloženého trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací na podklade podaného dovolania a z dôvodov v ňom uvedených preskúmal napadnuté rozhodnutia ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že dovolanie nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 dovolanie možno podať, ak

c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

d/ hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

j/ odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Čo sa týka postupu prvostupňového súdu, tak obvinenému bola doručená obžaloba s výzvou na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov dňa 9. januára 2008. Stíhaný bol za trestný čin, kde zákon nestanovuje inštitút povinnej obhajoby.

Dňa 10. apríla 2008 vydal samosudca trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený odpor v zákonnej lehote.

Hlavné pojednávanie bolo určené na deň 27. mája 2008, obvinený prevzal predvolanie **dňa 16. mája 2008, avšak bez ospravedlnenia sa nedostavil.**

Na termín hlavného pojednávania dňa 10. júna 2008 sa obvinený opäť nedostavil, keď po predchádzajúcom opakovanom doručovaní predvolania poštovým doručovateľom zásielku prevzal práve až tohto dňa.

Na ďalší termín hlavného pojednávania 14. augusta 2008 obvinený prevzal predvolanie **dňa 28. júla 2008**. Pred súdom uviedol, že mal zdravotné problémy, zvolený obhajca JUDr. G. mu vypovedal plnú moc a otázke obhajoby nevenoval zvláštnu pozornosť (**doklad o PN ani splnomocnenie obhajcu sa v spisovom materiály nenachádzajú**). Požiadal súd o odročenie termínu hlavného pojednávania za účelom zvolenia si obhajcu. Samosudca obvinenému vyhovel, odročil termín hlavného pojednávania na deň 30. septembra 2008 a určil mu lehotu osem dní na zvolenie obhajcu a zaslanie plnomocenstva súdu.

Na termín hlavného pojednávania 30. septembra 2009 **sa obvinený bez ospravedlnenia nedostavil a ani súdu neoznámil, ktorý advokát ho obhajuje v tejto trestnej veci.**

Na ďalšom termíne hlavného pojednávania dňa 18. novembra 2008 (predvolanie prevzal **dňa 6. októbra 2008**) obvinený žiadal odročenie termínu z dôvodu, že je stále práceneschopný (**žiadny doklad o PN nepredložil**) a tiež žiadal lehotu na splnomocnenie obhajcu. Samosudca jeho žiadosti nevyhovel, vykonal vo veci dokazovanie a rozhodol už uvedený rozsudkom.

Je potrebné uviesť, že obvinený mal v priebehu konania pred prvostupňovým súdom dostatočný priestor zvoliť si obhajcu, ktorý by ho vo veci zastupoval, ak by mal skutočne taký úmysel. Jeho konanie však vykazuje skôr snahu o obštrukcie s cieľom oddialiť

rozhodnutie vo veci a samosudca prvostupňového súdu mal možnosť postupovať voči obvinenému minimálne podľa príslušného ustanovenia § 70 Tr. por. o poriadkovej pokute. Napriek tomu bol samosudca voči obvinenému mimoriadne benevolentný a neodôvodnene mu vychádzal v ústrety v jeho požiadavkách, pričom bolo zrejmé, že obvinený nemá snahu obhajcu si zvoliť. V konaní pred prvostupňovým súdom preto najvyšší súd nezistil žiadne porušenie práva na obhajobu obvineného.

Po vyhlásení rozsudku pred Okresným súdom Humenné dňa 18. novembra 2008, za prítomnosti obvineného, boli procesné strany poučené samosudcom tak, že „proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu“. Nebol teda žiadny dôvod, aby obvinený pochopil poučenia tak, že lehota na podanie odvolania začína plynúť až po doručení prvostupňového rozsudku, pretože takéto poučenie samosudca procesným stranám nedal. Taktiež zo znenia § 310 ods. 1 Tr. por. nie je možné vyvodiť, že poučenie o práve podať opravný prostriedok – odvolanie sa realizuje doslovnou citáciou znenia § 309 Tr. por. Dovolací súd preto nezistil ani pochybenie súdov tom smere, že by viedlo v konečnom dôsledku k nedôvodnému zamietnutiu odvolania ako oneskorene podaného.

Čo sa týka konania pred odvolacím súdom, tak obvinený prevzal predvolanie na verejné zasadnutie, ktoré sa konalo **21. mája 2009**, ešte dňa **24. apríla 2009**. Na svoje zastupovanie splnomocnil obhajcu JUDr. M. P. plnomocenstvom zo dňa **15. mája 2009** a zároveň obhajca podaním zo dňa **19. mája 2009**, ktoré bolo poštou doručené až dňa **22. mája 2009**, oznámil Krajskému súdu v Prešove prevzatie obhajoby a ospravedlnil neúčast' svoju aj obvineného na verejnom zasadnutí dňa **21. mája 2009**. Ospravedlnenie doložil potvrdením o práceneschopnosti obvineného, ktoré bolo vystavené ešte dňa **25. marca 2009**.

Napriek tomu, že tak obhajcovi ako aj obvinenému boli skutočnosti ohľadne jeho práceneschopnosti zrejmé s dostatočným predstihom, odvolaciemu súdu ich oznámili oneskorene. Už dňa **15. mája 2009**, pri podpise splnomocnenia, vedel tak obvinený ako aj obhajca o práceneschopnosti obvineného a nebol teda žiadny dôvod oznamovať ospravedlnenie neúčasti a žiadosť o odročenie termínu verejného zasadnutia až dňa **19. mája resp. 20. mája 2009**, čo mimochodom boli dni pracovného voľna, sobota a nedeľa.

Faxové podanie, na ktoré sa odvoláva obhajca obvineného, a ktorým mal deň vopred ospravedlniť svoju aj obvineného neúčast' pred súdom sa v spisovom materiály nenachádza. Fotokópia podania obhajcu s výpisom z telekomunikačných služieb, ktorý má dokumentovať spojenie telefonickej linky z advokátskej kancelárie na faxové číslo súdu nie sú skutočnosťami, ktoré by dokumentovali, že skutočne aj k zaslaniu ospravedlnenia faxom súdu došlo. Pretože obvinený ani jeho obhajca svoju neúčast' pred odvolacím súdom riadne a včas neospravedlnili (o zvolení obhajcu súd ani nemal vedomosť) a ani nepožiadali o odročenie termínu verejného zasadnutia, **súd mal splnené podmienky na to, aby konal v neprítomnosti** obvineného. A taktiež nebolo porušené právo na obhajobu obvineného pred súdom realizované, či už osobne alebo prostredníctvom obhajcu. Konanie obvineného v tomto štádiu trestného konania nie je možné hodnotiť inak, ako jeho konanie v štádiu pred prvostupňovým súdom, kde sa evidentne snažil o obštrukcie s cieľom oddialiť rozhodnutie v jeho trestnej veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. j/ Tr. por. neboli naplnené, a preto dovolanie obvineného M. CH. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci odmietol.

Zaoberať sa za tejto situácie návrhom obvineného na odloženie výkonu trestu odňatia slobody bolo bezpredmetné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 14. októbra 2009

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová